

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γιάνης κι' ὁ Μαρὸς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

- M.— Καλῶς σ' ἦρα μάρμπρα Γιάννη.
Γ.— Γεῖά σου κι' ὦρα σου καλὴ,
μὰ σ' ἐτοῦτο τὸ ταξεῖδι ἀδυνατίσες πολὺ.
Ἐμπαρκάρησες θεοῖο μὲ τὰ μούτρα σου παχειὰ
καὶ μώγυρίςες κοφίσι.
M.— Δὲν μ' ἐδέχτηκ' ἡ Βλαχιά.

- Γ.— Τὶ ὠχρότης κι' ἀναιμία
μὰ καὶ τὶ ἀδυναμία
στὸ κορμὶ σου γενική!
Γύρευε τὶ φαρομάνια πηγες κι' ἔκαμες ἐκεῖ.
M.— Μπα κακὴ ψυχρὴ σου μέρα τὶ ἰδέα σοῦ περνᾷ!
Γ.— Μὰ τὶ ἔχεις τέλος πάντων;
M.— Πυρετοῦς τοῦ Σουλινᾶ.

- Γ.— Ντόμουλε τῇ Ρωμανίας, μὴ μὲ πέρνης γιὰ κουτὸ.
Ντουοῦζεται, ντοσπρεῦεται,
δὲν ἀδυνατίζουν ἔτσι
ἀπὸ ἓναν πυρετὸ,
παρὰ θὰ σ' ἐσυνεπῆρε τὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ
καὶ χωρὶς νὰ λέμε λόγια, σ' ἔκαμε τοῦ σκοτωμοῦ.

- M.— Μὲ φορτώνεσαι βρὲ Γιάννη μὲ μεγάλη προστυχιά.
Γ.— Τέτοιες θέρμες πέρνουν ὅλοι ὅσοι πᾶνε στὴ Βλαχιά.
Μιὰ φορὰ κι' ἐγὼ πώπῃγα γιὰ νὰ κάψω σιτηρὰ,
μώκοπήκαν τὰ παῖδια
κι' ἦρθα πίσω μὲ τὴν ἴδια
τὴ δικὴ σου συφορὰ,
κι' ἀπὸ τὴν ἀδυναμία κι' ἀφ' τὰ τόσα μου δεινὰ,
τρέμω κάθε πού θυμῶμαι τὸ νερὸ τοῦ Σουλινᾶ.

Περιπλανώμενον ἐκεῖ
μ' εὗρεθε θέρη γαστρική
κι' ἂν ἴσως ἀμφιβάλλης,
δοῦ καὶ τὸ θερμομέτρον πού τῶχ' ὑπομάλης,
ἕτερον δὲ πειστηρίον
τῆς γαστρικῆς οἰκτρῆς,
ἰδοὺ καὶ τὸ κρηπίδιον
τὸ πλῆρες γλυκερίνης.

Μὴν τὰ ῥωτᾷς τί τραβήξα σ' ἐτοῦτο τὸ ταξεῖδι.
Ἡ συνδρομὲς πωμάζωξα μώβγῃκαν ὅλες ξύδι.

Κάτι κατὰρα μ' ἔφαε, βρὲ Γιάννη, γυναικεία
καὶ τὰ λεφτὰ τῶν συνδρομῶν
πρὸς ἄλγος μέγιστον ἡμῶν,
τὰ μοίρασα μὲ τοὺς γιατροὺς καὶ μὲ τὰ φαρμακεῖα.

Οὐχ ἦττον οἱ ὁμογενεῖς,
φιλότιμοι καὶ προσηνεῖς,
μ' ἐδέχθησαν ἀσμένως
κι' ἔνεκα ποῦ μ' ἐβλέπανε πῶς εἶμαι θερμασμένος
μ' ἐλυπηθήκανε πολὺ κι' ἐρχώταν' ἕνας, ἕνας
κι' ἐπλήρωνε τὰς συνδρομὰς τὰς παραγεγραμμένας.

- Γ.— Καὶ πῶς τὴν εἶδες τὴ Βλαχιά μετὰ ἐννέα ἔτη;
M.— Ἐπῆρε τὰ ὀμπρὸς πολὺ ποῦ διαολέπαρὲ τη.
Γ.— Γιατὶ μωρὲ τὴ βλαστημᾷς;
M.— Τὴν ἔχω σὲ μανία
ποῦ βαθμηδὸν ξαπλώνεται μεσ' τὴ Μακεδονία
κι' ἀκμάζει στρατιωτικῶς καὶ γίνεται μεγάλῃ
γιὰ νᾶναι πρώτη ἔτοιμη τὰ μάτια νὰ μᾶς βγάλῃ.

Γιὰ μᾶς κι' αὐτοὶ, κολέα μου, καργάrouν τὰ κανόνια.
Δὲν εἶδες τί μᾶς ἔκαμαν ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια;
Ἡ λὲς πῶς δὲν τὴν ἔχουνε τὴ γνώμη, τὰ θηρία.
νὰ κάμουνε χειρότερα μὲ πρώτη εὐκαιρία;
Ἐπρεπε νᾶχουμε καιρὸ καὶ νᾶμιαστε μονάχοι
γιὰ νὰ σοῦ πῶ πῶς βλέπουνε τοὺς Ἕλληνες οἱ Βλάχοι.

- Γ.— Πῶς πᾶν' οἱ συμπολίτες μας στὸ Τοῦρνο Μαγουρέλι;
M.— Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τῇ Βλαχιάς εἰν' ὅλοι βενιζέλοι.
Ἐνανε δὲν ἀπάντησα στοῦ ποταμοῦ τὰ μέρη
ποῦ νὰ μὴν ἔχῃ κόνισμα τὸ γίγα τὸ Λευτέρη.
Ἀλλοίμονον ἂν γελαστῆς νὰ πῆς ἐκεῖ κατὰ του.
Χωρὶς πολὺ λογαριασμὸ
σὲ ῥίχτουνε στὸν ποταμὸ
καὶ πᾶς σὰ σίκλος κάτω.

Κι' οἱ πατριῶτες οἱ ἐκεῖ κι' οἱ Ἕλληνες οἱ ἄλλοι,
στὸ Βενιζέλο ἔχουνε πεποίθησι μεγάλῃ
γιατὶ εἶδανε πραγματικῶς πῶς ἔφτιασε τὴ χώρα
καὶ κάπως λογαριάζεται καὶ ἡ Ἑλλάδα τώρα
ποῦ μὲ τοὺς Θεοτόκηδες κι' ἐν ταῖς ἡμέραις Ράλλη
παντοῦ σὲ περιφρόνησι τὴν εἶχανε μεγάλῃ.

Καὶ στὴ Βλαχιά καὶ στὴν Τουρκία καὶ μέσα στὴ Ρωσσία,
ἀνάσαν' ὁ Ἕλληνισμὸς μὲ τοῦτον τὸ μεσσία
κι' ἐμάζωξα, ποῦ λὲς κι' ἐγὼ, στὴν τράτα μου μαρίδα,
ἔνεκα ποῦ τὸν παίνεσα μὲ τὴν ἐφημερίδα,
π' ἂν ἤθελε ξεγελαστῶ νὰ τὸν κατηγορήσω,
μὴν ἀμφιβάλλῃς πῶς νερὸς δὲν ἦθελε ν' ἰρίσω.

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΡΙΟΥ

Ὡστε τὰ πήγαμε καλὰ μὲ τὴν περιοδεία.
Παράλλ' ἐκεῖ καὶ ἀπὸ τὴν ἐσπέρια
μὲ τὴν κοιλά μου μοναχὰ ἐθύμωσα κορμιάτι
ποῦ γύρευε τί διάλο εὐρέθηκε γιομάτη
κι' ἐπῆε κι' ἐπροκάλεσε τοῦ πυρετοῦ τὸ πείσμα

κι' ἐπλήρωνα μιὰ συνδρομή
κάθε πώρωτόν' ἢ μαμὴ
κομίζουσα τὸ κλύσμα.

Παράπονο δὲν ἔχουμε ἀπὸ τοὺς πατριῶτες·
πῆγε πολὺ καλλίτερα ὁ τρύγος ἀπὸ τότες.
Δεκάξη συμπολίται μας ὑπάρχουν στὴν Κωσταντσα,
κι' ἀπ' ὅλους ἐκατόρθωσα κι' ἐπῆρα τὴν προστάντσα,
ἐνεκα ποῦταν' ἄσχημη ἢ τῆς γαστροῦς μου θέσις
καὶ ἀπητοῦντο διαρκῶς χρηματικὲς ἐνέσεις.

Ἦῥα κόσμος στὴν Κωσταντσα ποῦθε κι' ἔκανε λουτρά,
κι' ἂν τοῦ σώματός μου ἦτο ἡ κατάστασις οἰκτρὰ,
δὲν ἐχόρτενα νὰ βλέπω ἐν τῇ κολυμβητικῇ
ποῦσαν ἀνακατωμένοι σερνικοὶ καὶ θηλυκοὶ.

Κόσμους γύρισα καὶ εἶδα,
πῆγα καὶ στὴν Ἀντραβίδα,
πῆγα καὶ στὰ Λεχενά,
μὰ τὰ μπάνια τῇ Βλαχίας δὲν τὰ εἶδα πουθενά.

Μὲς σ' ἐκεῖνὴ τῇ Βραΐλα
εἶδα πράματα ποικίλα.
Εἶδα σκλέπια, εἶδ' ἀμπάρια
εἶδα σίκαλες καὶ σιάρια,
εἶδα καὶ στὰ μπουλεβάρια
ντομισόρες ζηλευτὲς
καὶ τοὺς ἄνδρες σὰ μουλάρια
νὰ δουλεύουνε γι' αὐτὲς.

Εἶδα τοὺς σταρομεσίτες ποῦ σὰν βδέλλες σοῦ κολλοῦν
καὶ γιὰ πράσινο χαβιάρι μὲ τὰ λόγια σὲ πουλοῦν.

Εἶδα μούρια καὶ μουσῖες,
μουρδοβάνους εὐγενεῖς,
κι' εἶδα καὶ παραλυσῖες
δηλαδὴ πρωτοφανεῖς.

Ἔβλεπα διασκεδάσεις στὸ μπαξέ καὶ μέσ' τὸ σκλέπι
κι' ἔλεγα μελαγχολῶν,
ἐδεπὰ ἤθελα νᾶχα τὸ Δεσπότη νὰν τὰ βλέπη
γιὰ νὰ λάβῃ μιὰ ιδέα περὶ τῶν ἀμαρτωλῶν!
Ἔδεπὰ ἤθελα νᾶχα τὸν παπὰ τὸ Βεργωτῇ
γιὰ νὰ βλέπη στὴ Βλαχία πῶς κολάζοντ' οἱ θνητοὶ!

Εἶδα κρίσιμες καὶ μύλους,
εἶδα τοὺς παλῆους μας φίλους,
τὸ Μαργὴ τὸ Χαϊδεμένο
μέσ' τὸ φοῦρνο τοῦ κλεισμένου,
τὸν Κουντούρη τὸ δετόρο
τὸ καλλίτερό μας φίλο,

εἶδα καὶ τοὺς Λαζαρηδες πώπροόδευσαν πολὺ
κι' ἀφ' τὰ γλέντια τοὺς δὲν λείπει τοῦ τσιγκάνου τὸ βιολί.
Ἔξοχο παιδί κι' Ἀντρέας, μὰ κι' ἐκεῖνος ὁ Μεμᾶς
σὲ πουλεῖ καὶ σ' ἀγοράζει σ' ὅποια μπάγκα προτιμᾷς.

Καὶ στῆς πολιτεῖες μέσα, κι' ἔξω σ' ὅλα τὰ χωριά,
θριαμβεῦει καὶ ἀκμάζει ἡ Κεφαλλονητουριά.
Λικιαρδόπουλοι, Βιολᾶτοι, Γαλιατσᾶτοι καὶ λοιποὶ,
τὸ κρατοῦνε τὸ νησί μας σὲ λαμπρὰ περιοπῇ.
Κι' ἓνας Σταῦρος Καβαδίας, ἂν τὸν ἔχῃς ἀκουστά,
Ἄτλας εἶναι στὴ Βλαχία ποῦ στοὺς ὤμους τοῦ βασιτᾶ
τὸ ἐμπόριον τοῦ τόπου καὶ τιμᾷ κι' αὐτὸς πολὺ
ἐν ἀντίμῳ βιοπάλῃ τῇ μεγάλῃ φυλῇ.

Στὸ Γαλάτσι ἔν' ὁ κόσμος πλέον συντηρητικὰ
ἀποφεύγει τῇ Βραΐλας τὰ μεγάλα ξαφνικά.
Δὲν ὑπάρχουν ντομισόρες;

Γ.—
Μ.—

Μωρ' ὁλοῦθεν εἶν' αὐτὲς
ἀλλὰ κάνουν τῆς δουλειᾶς τοὺς μᾶλλον νοικοκυρευτὲς.

Ἀπὸ τῇ Βραΐλα ἔχει τὸ Γαλάτσι διαφορὰ.

Εἶν' κι' ἐκεῖ γερεῖς πουρνάρες
ἀλλὰ ὅλοι δραγκανάρες
καὶ στενοὶ γιὰ τὸν παρᾶ.

Κάθονται στὸ καφφενεῖο καὶ μιλοῦν ἀπὸ κοινοῦ
μὰ κανένας δὲν πληρώνει τὸ λουκοῦμι τ' ἄλλουνοῦ.

Στὸ Γαλάτσι, μωρὲ Γιάννη, εἶν' ὁ κόσμος πρακτικὸς.
Τῇ δραχμῇ τῇ λένε λ' ἔ' ἱ
καὶ οἱ Ἀθανασουλαῖοι
τῆς μαζώνουν διαρκῶς.

Εἶν' ἡ ζωὴ τοῦ Γαλατισιοῦ πολὺ φρονιμοτέρα,
ἂν καὶ παντοῖοι πειρασμοὶ ὑπάρχουν κι' ἐκεῖ πέρα
κι' ὁ ξένος ὁ κοιμώμενος εἰς τὰ ξενοδοχεῖα
δὲν κλεῖ ποτὲ τὸ μάτι τοῦ ἀφ' τὴν ἀνησυχία.

Μωρὲ τὶ τόπος ἡ Βλαχία!
Σπέρνεις καὶ κύνεις πιτυχία
γερεῖ στὰ καλαμπόκια,
ἀλλὰ σὲ πέρνει μυρουδιά καὶ σ' ἀκολουθᾷ ἡ φώκια
καὶ διαρκῶς σὲ κνηγᾷ ἄ' ἱ τ' ἱ καὶ ἄ' ὁ λ' ὁ
καὶ σ' ἓνα μῆνα στῶφαι τὸ καλαμπόκι ὅλο.

Μὰ τὶ Κεφαλλονητουριά σ' αὐτὰ τὰ μέρη. Γιάννη!
Τσοῦ φούρνους μονοπῶλιο τοὺς ἔχουν οἱ Ρισιάνοι
καὶ κυβερνοῦν Λειβαθῖνοι τὰ σκλέπια μέσ' τῇ Ντοῦνα
πλοιάρχοι ποῦ δὲν εἶδανε στὸ βίο τοὺς φουρτοῦνα.

Ἐπῆγα κι' ἐχαιρέτισα τὴν Τούλτσα τὴν καυμένη
ποῦν' ὅλο Λικιαρδόπουλοι ἐκεῖ διασπαρμένοι
κι' ἀπάνου στὰ γενήματα ποῦ φέρνουν οἱ χωριάτες
τοὺς βλέπεις καὶ τσακώνονται σὰ σκύλοι μὲ τῇ γάτες.

Κατέβηκα στερνὰ, στερνὰ,
καὶ στὸν ὥραϊο Σουλινᾶ
κι' ἐσκότωνα στὰ μοῦτρα μου μὲ μπάτσους στὸν ἄερα,
ἐφτὰ ἑκατομμύρια κουνούπια τὴν ἡμέρα·
καὶ τώρα πῶσυνήθισα σὲ σκοτωμούς καὶ φόνους,
θὰ πάω στὴ μεθόριο κι' ἐγὼ μὲ τοὺς εὐζώνους.

Ἀφ' τὸν ὥραϊο Σουλινᾶ
κάθε φερέοικος περνᾷ
καὶ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἐκεῖ τῆς βλέπεις πᾶσες·
τὰ σπήτια τοῦ θεώρατα σὰν πετρελαίου κάσσες,
ὁ βοῦρκος ἀφθονώτατος καὶ τὰ κουνούπια χύμα
καὶ τρισμακάριος ἀνὴρ ποῦ ζῇ σὲ τέτοιο κλίμα.

Ἐγνώρισα κι' ἐκεῖ παιδιὰ
μὲ περισσὰ χαρίσματα
κ' ἀφ' τὸ Φιφάκη τὸν Ξυδιᾶ
σοῦ φέρνω χαιρετίσματα
κι' ἀπ' ὅσους ἄλλους ζοῦν ἐκεῖ καὶ χαίρονται τὸν τόπον
ἀνεξαντλήτου θησαυροῦ τρομακτικῶν κωνόπων.

Στὰ σίγουρα στὸ Σουλινᾶ τὸν ἦῥα τὸ μελιᾶ μου.
Κάτι κουνούπι ἄτιμο ἐμπῆκε στὴν κοιλιά μου
καὶ μῶφερε τῇ γαστρικῇ καὶ τὴν ἀδυναμία
καὶ μ' ἔφαγαν ἡ κλινικὲς καὶ τὰ Νοσοκομεῖα
κι' ἀχάμνινα κι' ἐλύγνεψα κι' ἐγίνηκα σὰν ξύλο
ποῦν' ἀπορίας ἄξιον πῶς ἔγραψα τὸ φύλλο.
Μερίδιον δὲν ἔμεινε κανένα νὰ σοῦ δώσω.

Γ.—
Μ.—
Γ.—

Ὡστε λοιπὸν τῇ ὁμοῖας σου ἐγὼ τὴν πληρώσω;
Τὶ νὰ σοῦ κάμω! Ἐκτακτὰ μ' εὐζήκανε συμβάντα.
Ἔτσι μὲ τῆς ἀφ' ἡμῶν ἐστὶ τὸ πᾶν γὰρ ἐκεί.
Ὅλα ἡ λαιμαργία σου γυρεύει νὰν τὰ γλύψῃ,
ποῦ τὸ πᾶν τῇ ἐστὶ τῇ ποῦ τὸ πᾶν τῇ ἐστὶ τῇ!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο ΣΤΟΛΟΣ

Ἡρὸν ὁ στόλος στὰ νερά μας
καὶ μεγάλ' εἶν' ἡ χαρὰ μας
καὶ θαυροῦμ' ἐκστατικοί,
τὰ κανόνια του τὰ μύρια
ποῦ βροντοῦν στὰ πανηγύρια
μὲ ἡγῶ τρομακτική.

Ἡρὸν ὁ στόλος, ἦρὸν ὁ στόλος,
κι' ἔξαλος ὁ κόσμος ὅλος
τρέχει στὴν ἀκρογιαλιά,
καὶ θαυμάζει καὶ θαυμάζει
καὶ χορτένει ποῦ κυττάζει
τοῦ πελάγου τὰ πουλιά,
πῶς οργανώθησαν ὥραϊα
δίχως χρήματος φειδῶ,
νὰ κινοῦν ἀφ' τὸν Περαία
καὶ νὰ φθάνουν ὡς ἐδῶ!

Νὰ ἡ «Δόξες» κι' ἡ «Ἀσπίδες»
νὰ τοῦ ἔθνους ἡ ἐλπίδες,
νὰ κι' ὁ διοργανωτὴς
ποῦ τὰ πλοῖα ὀργανώνει
καὶ τὸ Κράτος τὸν πληρώνει
τοῖς ὥραις μετρητοῖς.

Νὰ τὰ πλοῖα στὴν ἀράδα
σὲ γαλήνη ἀγκοράδα.
Νὰ ἡ «Θύελλα» κι' ἡ «Νίκη»
καὶ ἡ «Αὐγή» καὶ τὸ «Βέλος»
Ἄχ' μωρὴ Θεσσαλονίκη
κι' ἂν σὲ πιάσει ὁ Βενιζέλος!

Νὰ κι' ὁ τρομερὸς «Ἀβέρωφ»
μὲ τὰ τρία του φουγάρα.
Ἄχ' μωρὴ Τουρκιὰ μαγάρα
τὶ σοῦ μαγερεύουμε,
τώρα πάλι π' ἀρχινᾶμε
τὴν ὁρὰ μας νὰ κουνᾶμε
καὶ νὰ ξεθαυρεύουμε!

Νὰ ὁ στόλος στὴν ἀράδα
μὲ καπνὸ στὴν καμινάδα,
ἔτοιμος γιὰ τὸ Ἄλβανος,
ἀλλὰ εἴρων εἰμαρμένη
θέλει ἄπρακτος νὰ μένη
μὲ τὴν πρόραν ἐστραμμένη
πρὸς φιλάτους Φαρσινούς.

Τὶ ὀργάνωσης τελεία
στὰ καινόρια μας τὰ πλοῖα!
Ἡπειρώτες κυνηγοῦνται,
Μακεδόνες κρεουργοῦνται
κι' οἱ Χοτζάδες ὅλο ἕνα
κατακέφαλα βαροῦν,
καὶ τὰ πλοῖα στὸ λιμένα
νεοδιοργανωμένα,
στάσιν ἄψογον τηροῦν!

Ἑλληνες στὰ Τουρκοχώρια
ἀνὰ κατὰ σφάζονται,
καὶ τὰ πλοῖα τὰ καινόρια
διὰ τὸν ἔθνα γυμνάζονται!
Μᾶς τὰ κάμανε ὁμάδι
τὰ χωρὶς τὰ Γραικικά,
καὶ τὰ πλοῖα κατὰ βράδυ
καὶν' ἐδῶ βεγγαλικά,
κι' ὁ κοσμάκης τὰ κυττάζει
βαθυμυδὸν καίμενα,
καὶ τοῦ φεύγει τὸ μαράζι
γιὰ τὰ τεκταινόμενα.

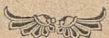

Η ΜΟΔΑ

« Στενὰ μοι πανταχόθεν. »

ΠΙΜΕΣ ΣΤΕΝΟΧΩΡΗΜΕΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΔΑ ENTRAVE-MENES

Ἐχοντας κι' ἡ γυναῖκα δύο τὰ σκέλη
Εἶπε μὴ μέρη ἡ Μόδα λογικῶς:
Ἐνα σακκὶ λοιπὸν γιὰ τὸ καθ' ἕνα,
Ὅπως καὶ τῶν ἀντρῶν - κι' ὄχι φουστάνι,
Μὰ ἐδῶ, σοῦ σκόνονται οἱ ἄντρες μανικῶς,
Πῶς σκάνδαλο εἶνε κἄποια - κἄποια μέλη
Νᾶναι τῶν γυναικῶν ξεχωρισμένα!!
Καὶ βγαίνουν μὲ τὸ γρόθο στὸ μεϊντάνι.

Τότες, τῆς Μόδας, σέμπρος τῆς παλῆδος
Ὁ Πειρασμὸς εἰς τὸ γυναικεῖο ἀμπέλι,
Εἰλῶσε, λέει, αὐτὰ σου τὰ θάμνα,
Καὶ στένεψε τὴ φούστα ὅσο νὰ φτάνη
Νὰ πρᾶγναι στὸ κορμὶ τῆς γυναικός.
Κ' ἡ Μόδα ποῦ γιὰ κόπο δὲν τὴν μέλει,
Ἐτοίμασε σακκὶ μαστορεμένα
Γιὰ κάθε σῖν - Κυρὰ - τέτοιο νὰ βάνη!!

Καὶ βλέπεις τώρα στὴ στενοχωρία
Ὅλο ξεπεταχτὰ. Γκέζους Μαρία!!
Ποῦ λὲς μὲ φόβο τὸ σακκὶ μὴ σπάσῃ
Καὶ χρειαστῇ ἀγγάρια γιὰ νὰ σιάσῃ.
Μὰ βλέπεις καὶ σουβλιὰ ποῦ τρόμο κάνουνε,
(Ὑπόμνησες γιὰ κείνους ποῦ ἀμαρτάνουνε)
Μὰ εἶν' ἡ καλὴς ὁποῦ σοῦ λένε: βλέπε!!
Παπαὶ Σατὰν! Παπαὶ Σατὰν! ἀλέππε.

Μικέλης Ἀβλῆχος.

Σ. Ζ. Εὖγε ποῦ θέλεις ἑλύτερα τὰ γυναικεῖα σκέλη,
μὲ ὅλην τὴν ἐντέλειαν τῆς τέχνης σου, Μικέλη.

Ἡρὸν τὰ ὀργανωμένα
μὲ τὸ διοργανωτὴ
καὶ τὰ βλέπω στὸ λιμένα
κι' ἔχω σπῆτι μου γιορτῇ,
ποῦ σὲ μέρες ποῦν ὁλοῦθε
κοιμισώταται στιγμαί,
ἦρθανε καὶ προσφύλανε
τὸν πατέρα μου κι' ἐμεῖ!

Εὐχαριστήριον Θεομὸν,
γιὰ τὸ ταξίδιον ἡμῶν.

Λαμπίρην τὸν Εὐάγγελον
τὸν καπιτὰ Γαλάνο,
ποῦ μ' ἐπεριποιήθηκε
καὶ μὲ τὸ παραπάνω,
καὶ μ' ἔφερε βασιλικά
καὶ μ' ἔτρεφε κι' ὥραϊα
ἀπὸ λιμένους Σουλινὰ
ἕως μὲ τὸν Περαία,
εὐχαριστῶ θερμότατα
καὶ τότε βεβαιώνω,
πῶς ἐπιβάτη σίγουρο
θὰ μ' ἔχη κάθε χρόνο.

Σὲ πλοῖο δὲν ἐπέρασα
ποτὲ μου πλέον φίνα.
Εἶχαμε καὶ φωνόγραφο,
κιτάρης, μαντολίνα,
εἶχαμε καὶ τὸ λάλημα
πῶς ἀνὰ οἱ κοζόροι.
Ὅσοι ποῦ τὴν τάξουν
γιὰ φορητὸ βαλόνι.

Τὶ ἄνθρωπος χρυσόκαρδος
ὁ καπιτὰ Βαγγέλης,

νὰ ταξιδεύῃς μετ' αὐτοῦ
χωρὶς λεφτὰ νὰ θέλῃς!
Βαστοῦσε τὸ τιμόνι του
ἀπάνου στὸ κομπάσο
κι' ἐπέρασα τὰ κύματα
μὲ δίχως νὰ ξεράσω
ἦτανε καὶ γραμματικὸς
ὁ Γιάννης ὁ Διακρούσης
καὶ φόβος δὲν ὑφίστατο
σὲ βράχους νὰ προσκρούσης.

Ποτὲ δὲν ἐταξείδεψα
καλλίτερον ἀπὸ φέτο,
καὶ θὰ θυμοῦμαι πάντοτε
τὸ «Χοῖστο τὸ Μαρκέτο»
αὐτὸ τὸ θεοπάτορο
ποῦ Πλαρινὸς τὸ ἔχει
καὶ ὁ Λαμπίρης δι' αὐτοῦ
στὸ Κοντινέντε τρέχει.

Τοὺς πατριώτα; τοὺς χρυσοὺς
ὕμνω καὶ μακαρίζω
ποῦ διαρκῶς μοῦ φτιάνουνε
πατόρια νὰ γυρίζω
κι' ἄμποτε τέτοιους κολοσσούς
νὰ φτιάνουν κάθε μέρα
γιὰ νὰ τιμῆται ἡ σεμνὴ
γαλάζια μας παντιέρα.

Τὸς πατριώτα; τοὺς χρυσοὺς
ὕμνω καὶ μακαρίζω
ποῦ διαρκῶς μοῦ φτιάνουνε
πατόρια νὰ γυρίζω
κι' ἄμποτε τέτοιους κολοσσούς
νὰ φτιάνουν κάθε μέρα
γιὰ νὰ τιμῆται ἡ σεμνὴ
γαλάζια μας παντιέρα.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἐπεράσαμεν ἕνα καλοκαίρι θανμά-
σιον. Προνοοῦν, βλέπετε, οἱ ἀρμόδιοι
καὶ φροντίζουν ὅπως ὅποτε νὰ μᾶς
συγκρατήσουν ἐδῶ διὰ νὰ μὴ συλλογι-
ζώμεθα ἐξοχὰς ἢ ταξείδια καὶ ἀραιώ-
νεται τοιοῦτοτρόπως ὁ πληθυσμὸς.

Τὰ κυνικά καύματα δὲν τὰ ἡσθάν-
θημεν σχεδὸν καθόλου. Ἡ εὐεργετι-
κὴ δροσὸς ἢ ἐκχεομένη ἀκόμη καὶ σήμε-
ρον ἐκ τοῦ ἀλληλοβροσίματος τῶν πο-
λιτικῶν μας, ἀνεκούφιζε καὶ ἀνακου-
φίζει τὸν κόσμον πολλῶν.

Ὁ μόνος ὅστις, κατὰ τὴν ἰδίαν ὁ-
μολογίαν του ἐν δημοσιευθείσῃ ἐπισ-
τολῇ, ὑπέφερε πάρα πολλὰ ἀπὸ τὰ κυ-
νικά καύματα, ἐργαζόμενος ἀόκνως ὑ-
πὲρ τῶν συμπολιτῶν του, ἦτο ὁ βου-
λευτὴς κ. Χαριτάτος.

Ἡμεῖς, ἐλλείψει ἐργασίας, φαίνεται,
δὲν ἰδρώσαμεν ποσῶς. Ἀλλὰ δὲν θὰ
δυνήθωμεν νὰ ἀποφύγωμεν τὴν κού-
ρασιν κατὰ τὰς προσεχεῖς δημοτικὰς
ἐκλογάς.

Καὶ μολοντοὶ ἐσσητήθη σοβαρὸς
τὸ ζήτημα τῆς ὁπερέας ὅπως ἡ πρό-
τασις τοῦ Μπερτζολῶ, ἀλλ' ἐναναγή-
σεν ἀτυχῶς, ἐνεκεν τῆς διπλωματικῆς
ἀνεκτικότητος τοῦ ἐπιτετραμένου Ἐν-
ρίτου, ἐπροσπάθησαν οἱ μᾶλλον φιλό-
μουσι καὶ μετεκάλεσαν ἐδῶ, μουσικὸν
τμήμα ἐκ τῶν ὑπαιθρίων καφωδεύ-
ων τοῦ Πειραιῶς διὰ νὰ μὴ χαθῇ τὸ
μουσικὸν ἀσθηματοῦ τόπου.

Ἡ ὁμὰς αὐτὴ τῆς Πειραικῆς καλ-
λιτεχνίας, ἀντιληφθεῖσα φαίνεται τὴν
μουσικὴν θερμοκρασίαν τῶν κατοίκων,
κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν ὅσον
ὥστε νὰ θεωρηθῶν ἀπολαυστικώτα-
ται αἱ παραστάσεις τῆς.

Καὶ τίς οἶδε μέχρι ποίου βαθμοῦ
θὰ ἐφθάνεν ἡ ἐπιβολὴ τῆς, ἂν δὲν ἔσ-
πευδε νὰ τὴν συναγωνισθῇ μετανασ-
τεύσας ἀμέσως ἐδῶ ἕνας ναυαγισμένος
καρκαγιῶς ἐμπορενόμενος τὴν κα-
λασθησίαν ἐν Ἀθηναῖς.

Ἐν ἀντιθέσει δὲ πρὸς τὴν ταραχὴν
εἰς τὴν ὅποιν ἐθροίζονται τὰ Βαλκα-
νικά, ἡ ζωὴ τοῦ Ἀργοστολίου κατὰ
τοὺς θερινούς αὐτοὺς μῆνας, ὑπῆρξεν
ἐπὶ πόσῃ γαλήνῃ καὶ ἡρεμῇ πρὸς
ἐπαινον τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν καὶ τῶν
πλουσίων κληρονόμων οὔτινες ἐργάζον-
ται δραστηρίως ἀπὸ κοινοῦ διὰ τὸν
ἐνταφιασμὸν τῆς πόλεως.

ΛΕΥΚΟΜΕΤΕΩΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

(Ἀφιερῶνται εἰς τὸν φίλον κ. Φι-
λαδελφεία)

Ἐφάμιλλος τῶν μεγάλων εὐεργετῶν
τῆς Κεφαλληνίας, εἶναι καὶ ὁ πλοῦσι-
ος Ὀλάνδος φιλάρχιος κ. Γκέκοπ.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐξοδεύει τὰ χοῖ-
ματὰ του ἐνεργῶς ἀνασκαφὰς εἰς δι-
άφορα μέρη τῆς Νήσου, μὲ τὴν ἐπισ-
τημονικὴν ἰδέαν τῆς ἀνευρέσεως, τίς
οἶδεν ὁποῖων σημαντικῶν ἀρχαιο-
τήτων.

Ἀν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐκφέρω καμ-
μίαν γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Ἐκ
περιεργείας ὅμως ἠθέλησα νὰ ἐρωτή-
σω ἕνα ἐκ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς
ἀνασκαφὰς, τί ζητοῦν νὰ εὑρῶν ὑπὸ
τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς μὲ τὴν ἀνυ-
πομονήσαν ποῦ σκάπτουν.

Καὶ μοῦ ἀπαντᾷ μὲ ὅλην τὴν χωρι-
κὴν τὸν ἀφέλειαν ὁ ἐργάτης:

— Γυρεύουμε τὸν Ὀδυσσεά! Τοῦ
ἔχουμε σκάψει τρία ἀλλάκια. Ποῦ θὰ
μᾶς πᾶν! Σ' ἐν' ἀπὸ τὰ τρία θὰ πέ-
σῃ σίγουρα.

Καὶ τὸ ἀκούετε νὰ τὸν κάμειτε
ἀν τὸν εὑρετε;

Ἡ πρότασις τῆς ἀυστριακοῦ
πρωθυπουργοῦ Μπερτζολῶ, ἡ
μᾶς κάνει νὰ θυμώμαστε
τὴν ἀστεία τοῦ... Μπερτζολῶ.

Ὁ Μυστικός.

Και άλλο, τὸ ἐξ 600,000 δραχμῶν
ἐκ τῶν σεισμοπαθῶν δάνειον ὑπερ-
πραγματοποιήσῃ ἡ Κυβέρνησις, πῶς
να δυνατόν νὰ φαντασθῇ τις, ὅτι γί-

νεται χάριν έμου ή άλλου τινός και ου χι' χάριν του έν υπαίθρῳ ταλαιπωρουμένου λαού !!; Τό ζήτημα του δανείου θεωρείται γενική και επιβεβλημένη πρὸς τήν Κεφαλληνίαν υποχρέωσις τής Κυβερνήσεως ήτις γνωρίζουσα τούτο κάλλιον παντός άλλου εργάζεται ήδη πρὸς πραγματοποιήσιν του.

Έν τούτοις δ κ. Χαριτάτος έν τηλεγραφήματι του πρὸς τὸν κ. Βινιεράτον διευτυπάνειζεν ότι διαρκῶς και καθ' ἐκαστην εργάζεται μετά του πρωθυπουργού, του υπουργού των Οικονομικών και του κ. Γεωργαντά, ὅπως **κατορθώσῃ** τὸ δάνειον ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν.

Καθ' ήν δέ στιγμήν ετηλεγράφει ταῦτα δ κ. Χαριτάτος έν Κεφαλληνία, εἶχον ἀνά χείρας τή φροντίδι έμου τόσον εἰς τὰ σεισμοπαθῶν μέρη ὅσον και ή ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν επιτροπή ὁλόκληρον τὸ ἀντίγραφον τής ὑποβληθείσης ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου κ. Γεωργαντά συμβάσεως τοῦ δανείου.

Ἀραγε πρέπει νά εἰπω ότι εἰς έμέ ἀνήκει ὁ καταρτισμός τής συμβάσεως και τὸ έργον αὐτό, διότι ἐφρόντισα νά σταλή έν ἀντίγραφον ὅπως μελετηθῇ ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους μή τυχὸν ἐχούσι νά επιφέρωσιν τροποποιήσιν τινά;

Βεβαίως ὄχι. Ἐπραξα έν καθήκον τὸ ὅποιον θά ἐπραττον και ἀν δέν ήμην βουλευτής. Ἐντρέπομαι τὸν έαυτὸν μου, διότι εὐρίσκειαι εἰς τήν ἀνάγκην νά γράφω τοῦτο ἐξαναγκασμένος ἐκ τῶν πραγμάτων. Τώρα ἀν θελήσῃ δ κ. Χαριτάτος διότι ετηλεγράφησε πρὸς τὸν κ. Βινιεράτον ότι εργάζεται με ὑπουργούς και με πρωθυπουργούς νά οἰκοδομηθῇ τήν σύμβασιν και τήν προσεχῇ ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ὡς έργον ἱδικὸν του και οὐχί τής Κυβερνήσεως, ἀφίεμαι τοῦτο εἰς τήν νοημοσύνην τοῦ λαοῦ τής Κεφαλληνίας νά κρίνῃ οὐ μόνον κατὰ πόσον ή ἀντίληψις του αὐτῇ εἶναι ὀρθή, ἀλλὰ και κατὰ πόσον επιτρέπεται εἰς ἀντιπόστον τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ἐνδὸς νομοῦ κατὰ τοιοῦτον τρόπον νά διαδοῦκοι τὸς συμπολίτας του. Θά ήδυνάμην ν' ἀναφέρω και πολλά παρόμοια παραδείγματα ἀστόχου οἰκειοποιήσεως, ἀλλ' ὁ λαὸς εὐτυχῶς γνωρίζει καλά νά κρίνῃ τήν πολιτείαν ἐκάστου πολιτικοῦ και ὁ καιρὸς εἶναι πόλυτιμος και εἶναι λυπηρὸν νά σπαταλᾶται εἰς τοιούτου εἰδους ζητήματα και συζητήσεις. Διὰ τοῦτο τελειῶνων δηλῶ ότι, ἔχω διαφορετικὴν ὅλως ἀντίληψιν τῶν καθηκόντων τοῦ σημερινοῦ βουλευτοῦ ἀπὸ ἐκείνην τήν ὁποίαν ἔχουν τινές τῶν φιλελευθέρων βουλευτῶν Κεφαλληνίας, ἀντίληψιν ἀνάλογον πρὸς τήν νέαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν. Ἄλλως τε και ὁ λαὸς τής Κεφαλληνίας ἀπέδειξε και πρὸ μικροῦ ἀκόμη ὅτε ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα τής ἀποσιρτήσεως τῶν βουλευτῶν, ὅτι παρομοίαν ἀντίληψιν ἔχει και συνεπῶς γνωρίζει καλῶς νά κρίνῃ και νά ἐκτιμᾷ ἀκριβῶς τήν θέσιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὥστε νά μή ἐξαπατάται εὐκόλως **παρ' οὐδενός**, ὅπως εἶμαι βέβαιος δέν θά ἐξαπατηθῶσι πιστεύοντες ὅσα γράφουσι οἱ συντάσσοντες και διευθύνοντες τὸν «Φιλελεύθερον Ἀργοστολίου» ὅτι δηλαδὴ ἐπολιτεύθη καὶ πολιτεύομαι πρὸς ἱκανοποίησιν ἀταμικῶν και προσωπικῶν συμφερόντων έμου και τῶν συγγενῶν μου.

Ὁ πολιτεύομενος ὑπόκειται και πρέπει νά ὑπόκειται εἰς διαρκή ἐλεγχον τόσον τοῦ ἱερωτικοῦ του, ὅσον και τοῦ κοινωνικοῦ και πολιτικοῦ του βίου ἀλλ' ἐλεγχον ήθικόν, ἀληθῆ και συνεπῶς ἀξιοπρεπῆ. Ἰδῶμεν νῦν κατὰ πόσον οὕτως ἐλέγχομαι. Ἐγὼ τῶς γνωστὸν τῆς πᾶσιν, ἀν κατέχω θέσιν τινὰ ή τίτλους, τοὺς κατέχω ἀφ' ὁμοῦ μόνον τοὺς ἐδημιούργησα κρίνω δέ περιττὸν νά τραπῶ εἰς περισσοτέρας περιτολογίας. Ὁ ἀδελφός μου ἱατρός τελειο-

ποιεῖται ήδη έν Βερολίνῳ διὰ χρημάτων τῆς οἰκογενείας του, ἐκτός ἐάν οἱ φιλελευθεροὶ γνωρίζουσι ότι σπουδάζει διὰ ὑποτροφίας τινός, ὅποτε ἄς τὸ εἰπῶσιν. Ὁ ἀδελφός μου θεολόγος πρὸ καιροῦ περατώσας τὰς έν Γερμανίαν σπουδὰς του και αὐτὸς δι' ἐξόδων τῆς οἰκογενείας του, κατέχει τήν θέσιν τοῦ Ἑλληνοδιδασκάλου ! Ἐπειδὴ δέ ὁ μισθὸς αὐτοῦ ὡς γνωστὸν δέν τοῦ ἐξαρκεῖ ὅπως ἀπολαμβάνῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, εργάζεται ἐπιστημονικῶς συγγράφων ἐπ' ἀμοιβῇ εἰς ἐπιστημονικὴν σειρὰν συγγραμάτων ἐκδιδομένων έν Βερολίνῳ και διευθυνομένην ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου κ. κ. Jceberg και Bonwetsch ής ὁ τελευταῖος τόμος συνεγράφη ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνταῦθα δέν δύναμαι νά ἐννοήσω ποῦ θά εἶχε τήν θέσιν τῆς ή τυχὸν βουλευτικῆς μου ἐπέμδας, ἀφ' ὅπου προκειμένου περὶ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας και δὴ έν Γερμανίᾳ μόνον ή ἀξία λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν. Ὁ ἑτερος τῶν ἀδελφῶν μου δι-κιηγορεῖ έν Σμύρνῃ ὁ άλλος ἀπολαμβάνει τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐργαζόμενος εἰς Ἰνδίας ὁ δ' ἑτερος μικροεμπορεύεται έν Ληξουρίῳ. Οἱ γαμβροὶ μου, ὁ εἰς εἶναι Παισιματοδίκης πρὸ πολλῶν ἐτῶν χωρὶς οὔτε κ' ἀν τήν ἔνεκα τῆς ἐκ τῶν σεισμῶν καρδιακῆς παθήσεως τῆς ἀδελφῆς μου μετάθεσιν του νά ἐνεργήσῃ ποτὲ ! παραμένει εἰσέτι έν Ζακύνθῳ, ὁ ἑτερος ἐμπορεύεται έν Τριπολίτιδι τῆς Ἀφρικῆς.

Ἰδῶμεν νῦν μή τυχὸν και εἰργασθῇ ὑπὲρ τινος τῶν λοιπῶν συγγενῶν μου ὁ θεὸς μου ἱατρός εἶναι γνωστότατος και ὡς ἐπιστήμων και ὡς οἰκογενειάρχης, και ὡς ἄνθρωπος, ἀν δέ οὗτος ἐκρίθη ἀπλῆς ήθικῆς τιμῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, παραστήμοφορηθῆις, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τήν πρῶτον ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν ήν ἐξετέλεσεν έν Ἀργοστολίῳ, μακρὰν δὴλον ότι Πανεπιστημιακοῦ κέντρου ἐπὶ τῆς «Σπληνικῆς ἀναμίας τῶν παιδῶν» ἄλλως τε τήν ἀξίαν οὐ μόνον τήν ἐπιστημονικὴν, ἀλλὰ ἰδίως τήν κοινωνικὴν έν μακροσκελεστάτῃ ἐκθέσει ἀνέφερεν ὁ πρῶτον Νομάρχης Κεφαλληνίας και νῦν Ἀττικῆς τοιοῦτος κ. Δάσιος πρὸς τὸ Ἱατροσυνέδριον και τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, ή δέ Κυβέρνησις ἀνορθωτικῶς σκεπτομένην προέβη εἰς τήν ἀπονομήν τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ ἄλλως τε καὶ τὰ πόσον ἔχει ἐπιστημονικὴν ἀξίαν ὁ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἱατρός, τοῦτο γνωρίζουσιν οἱ φιλελεύθεροὶ ἐκ τοῦ ότι ἐάν ή μνήμη δέν με ἀπατᾷ πρὸ ἐτῶν πολλῶν ὁ ἱατρός κ. Ἀλιβιζάτος ἔχει τήν εὐχαρίστησιν νά εἶναι θεράπων ἱατρός τοῦ συναδέλφου του και ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων βουλευτοῦ κ. Βινιεράτου. Λυποῦμαι μόνον ότι ήμῶς τὸν θεὸν μου και τοῦ ἐπεδελήθην, ότι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, πρέπει νά ἐπιστρέψῃ τὸ παράσημον, ὡς ήτο ή ἐπιθυμία του. Ἰσως φανῇ τοῦτο ὑπερβολικόν, ἀλλὰ ἐπικαλοῦμαι τήν μαρτυρίαν διακεκριμένου συναδέλφου μου τοῦ ἱατροῦ κ. Νιφοράτου, τὸν ὅποιον κατ' ἐπανάληψιν παρεκάλεσα ὅπως προσπαθῇ και πείσῃ τὸν θεὸν μου νά μή ἐπιστρέψῃ τὸ παράσημον ἐκείνο διὰ λόγους ἀβροτήτος πρὸς τήν παρασημοφοροῦσαν τῶν δικαιολογημένην ἄλλως τε Κυβέρνησιν. Ὁ υἱὸς του ἱατρὸς τελειοποιεῖται ήδη και αὐτὸς έν Μονάχῳ δι' ἐξόδων τοῦ πατρὸς του. Ὁ ἑτερος θεὸς μου καταγίνεται με τήν κτηματικὴν του περιουσίαν. Ὁ ἀδελφός μου πρῶτον βουλευτῆς και δικηγόρος κ. Β. Ἀλιβιζάτος εργάζεται ὡς γνωστὸν ἀπολαμβάνων μόνος του τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ὡστε οὔτε εἰς τὸν κύκλον τῶν συγγενῶν μου ἀλλ' οὐδὲ ἀνεργῶν τῶν κατάλοιπων και τῶν τελευταίων μου συμπεθερῶν, ή δυνήθηκα νά εὐρω τινὰ ἀποζητήματα ἐκ τοῦ δημόσιου ταμείου, εἴτε ἐκ τοῦ δημοτικοῦ τοιοῦτου, εἴτε ἐξ ἀδήλων κομματικῶν πόρων.

Ὡστε ή κατηγορία ή ἀναγραφείσα

εἰς τὸν «Φιλελεύθερον» Ἀργοστολίου ότι πολιτεύομαι χάριν τῶν συμφερόντων τῶν συγγενῶν μου και τῶν ἱδικῶν μου, καταπίπτει ἀφ' ἐκείνης ἀφίεμαι δέ εἰς τήν κρίσιν τῶν συμπολιτῶν μου, οἱ ὅποι οἱ οἰκογενειάρχαι και αὐτοὶ (και γνωρίζομεν με ποίας τυραννίας και ὑστερήσεις ἀναπτύσσονται παρ' ήμιν αἱ οἰκογενεῖαι) ἄς σκεφθῶσιν ἀν θά εἶναι εὐχαριστημένοι ὅπως αἱ τίμαι και ήθικα αὐτῶν προσπαθῆται πρὸς ἀνύψωσιν τῆς οἰκογενείας τῶν διασύρονται κατὰ τοιοῦτον ἀκατανόμαστον τρόπον.

Εἰς τοὺς ἰδίους δέ ἀφίνωμεν ὅπως προσδώσωσι τὰ ἀνήκοντα ἐπίθετα εἰς τοὺς, διὰ νά μή εἰπω ἄλλο τι, περιέργους τοῦτους ἀνθρώπους.

Στηριζόμενος ὅθεν ἐπὶ τῆς νοημοσύνης και τῆς ἀντιλήψεως τοῦ λαοῦ τῆς Κεφαλληνίας και σεβόμενος τόσον Αὐτὸν ὅσον και τὸν έαυτὸν μου, δηλῶ ότι δέν θά ἀσχοληθῶ πλέον ἀνασκευάζων τοιαύτας παλυποικίλους συκοφαντίας ἀναγομένας σὺν ταῖς ἄλλαις εἰς τήν ἐπιστήμην τῆς μικροπολιτικῆς.

N. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

Βουλευτῆς Κεφαλληνίας και Ἰθάκης.

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

Ἡ Κυβέρνησις, διέταξε τήν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν επιτροπὴν νά ἀναστελῇ πᾶσαν ἐνέργειαν και νά περιμένῃ ἔως ὅτου χορηγηθῇ τὸ δάνειον νά καθορίσῃ τὰ πράγματα.

Ἡ επιτροπή ἐσεβάσθη τήν διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως και...περιμένει Ἀλλὰ πόσον πρέπει νά περιμένῃ ἀκόμη; Εἰσῆλθομεν εἰς τὸν Σεπτέμβριον· εὐρισκόμεθα δηλαδὴ εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ χειμῶνος. Τί θά πρωτοφθάσῃ νά γίνῃ τώρα; Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ότι οἱ ἀτυχεῖς ἄνθρωποι θά διαχειμῶσουν κ' ἐφέτος εἰς τὰ παραπήγματα και αὐτὸ νομίζομεν, ότι ἐπρεπε νά τὸ προλάβῃ ή Κυβέρνησις.

ΤΟ ΠΤΩΧΟΚΟΜΕΙΟΝ

Μετ' ὀλίγας ήμέρας παραδίδεται ἔτοιμον εἰς τήν Δημοτικὴν ἀρχὴν τὸ δαπάναις τοῦ αἰσθηματικοῦ συμπολίτου ήμῶν κ. Π. Μπέσα ἀνεγερθὲν Πτωχοκομεῖον.

Ἡ δίκη ή μεταξὺ τοῦ Δήμου και τῶν κληρονόμων τοῦ μακαρίτου Πέτρου Χωραφᾶ, ἀπέβη ὀριστικῶς ὑπὲρ τοῦ Δήμου και οἱ κληρονόμοι θά καταθέσωσιν ὑπὲρ τοῦ Πτωχοκομείου τὸ τε κεφάλαιον ἐξ 150 χιλιάδων δραχμῶν ὡς και τοὺς τόκους αὐτῶν ἀπὸ τῆς ήμέρας τοῦ θανάτου τοῦ διαθέτου.

ΑΙ ΔΗΜ. ΕΚΛΟΓΑΙ

Οὐδεμία κοινότης ἐσκέφθη ἀκόμη περὶ τοῦ προσέδρου τῆς. Εἰς τὰ πλείστα τῶν χωρίων οὔτε γνωρίζουν ἀκόμη περὶ τίνος πρόκειται.

Μόνον ή κοινότης Ληξουρίου θά ἔχῃ κατὰ τὰ διαδιδόμενα πολλοὺς υποψηφίους. Εἰς ἐκ τούτων θά ήναι ὀρισμένως και ὁ κ. Ἀντώνιος Κατσαίτης, ὁ ὅποιος συγκεντρώνει και τὰς μεγαλειτέρας πιθανότητας· ἐπιτυχίας ὡς ἐκ τῆς μεγάλης του δημοτικότητος.

Ἐν τῷ Δήμῳ Ἀργοστολίου, οἱ υποψήφιοι ὅπως φαίνεται θά ήναι μόνον δύο. Ὁ νῦν δήμαρχος κ. Κοσμετάτος και ὁ βουλευτῆς κ. Δ. Βινιεράτος.

ΤΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Κατ' αὐτὰς συνέχονται καὶ μετὰ τῆς Ἐκκλησίας ήτις ἐπέδωκε τὸ Β. Διάταγμα διὰ τήν δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνίαν τῆς Νήσου, πρὸς λήψιν ὀριστικῶν αποφάσεων, διὰ τὰς γραμμάς τὰς ὅποι ας θά ἐκτελῶσι ταῦτα.

ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤῳ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΡΩΚΟΥ ΞΥΔΑΚΤΥΛΟΥ

Στὴν ξενιτειὰ τὸν ἔμαθα τὸν ἀδικο χαμὸ σου και σ' ἔκλαψα με δάκρυα τοῦ πόνον θλιβερά
Εἶδα τὰ μαῦρα τὰ κερὰ γὰ τὸ μνημόσυνο σου, ποῦ βίαια σὺ τ' ἀνάψες ή Μοῖρα ή σκληρὰ, κ' ἐφίλησα σὸν τάφο σου τ' ἀραχνασμένο χῶμα πῶσκέπασε τ' ἄρμονικό και τὸ φαιδρὸ σου στόμα.

Ἡ μνήμη σου δέν θά σβυστῇ στοῦ τάφου σου τὰ σκότη. Αἰώνια τὸ μνημα σου θά λήθ θλιβερά:
«Μοναδικὸς π' ἀγάπας με δίχως δολιότη, μοναδικὸς σὸν τόπο του σκορποῦσε τή χαρὰ.»

Σὰν ἀδελφὸ σ' ἐθρήνησα πολὺκλαυστὲ μου φίλε ! Καὶ τῶρ' ἀπὸ τὸ μνημα σου τοῦ πόνου στίχους στείλε γὰ τή ζωὴ τὴν ψεύτικη ποῦν' ή χαρὰ τῆς λίγῃ και μόλις τὴ γνωρίσουμε ή πίκρα τῆς μᾶς πνίγει!

ΜΛΦΤς.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Κυρίαί και Κύριοι

Ἐπιτρέψατε νά σᾶς συστήσωμεν τήν λογίαν κυρίαν Φουφοῦ.

Παρακαλῶ μή ἀπαντήσητε με τήν τε τοιμμένη φιλοφρόνησιν, ότι ἔχετε εὐχαρίστησιν διὰ τήν γνωριμίαν, χωρὶς ἀκόμη νά τήν γνωρίσητε.

Ἐχει τήν εὐγενή προθυμίαν νά γίνῃ συνεργάτης τοῦ «Ζιζανίου» και πολὺ εὐχαρίστως τήν δεχόμεθα.

Ἡ Σύνταξις.

Ο ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΜΟΥ

Ἡ Σύνταξις, ἐξ ἀβοηθοσύνης πρὸς τὸ φύλον μου, με συνέστησεν ὡς λογιάν. Σᾶς βεβαίῳ ότι δέν εἶμαι. Θά εἶμαι μία πολυλογία σχετικῶς ὑποφερτῇ. Εἶμαι γῆρα ἔξοτε. Ἐλευθέρᾳ μὲν ἀλλ' οὐχί και διαδέσμιος.

Ὡραίσθηκα νά μή ξαναπανδρευθῶ διότι δέν ἐννοῶ νά ξαναπαθῶ τὰ ἴδια. Τὸν ἄνδρα μου τὸν ἔχασα ἐξ ἀπροσέξιας μίαν Κυριακὴν ἀπόγευμα εἰς τὸν μεγάλον κρηνατοῦ τῆς πλατείας, και ἔκτοτε δέν τὸν ἐβλεπῶ.

Ἐδημοσίευσα εἰς ἑλᾶς ἐφημερίδας, ότι ὁ εὐρὼν αὐτὸν ἀνιφθῆσεται γενναίως ἀλλὰ δέν εὐρέθη. Μοῦ ἐπαρουσίασαν ἕνα ἄλλον ἄνδρα ἀπολεσθέντα ἀπὸν ἄλλου και ἀνευρεθέντα, ἀλλ' αὐτῶς δέν εἶχε καμμίαν ὁμοιότητα με τὸν ἱδικόν μου και φυσικῶ τῷ λόγῳ δέν τὸν ἐκράτησα. Ἐκτοτε κατέγινε εἰς τήν μελέτην και τήν συγγραφὴν τῶν φορεμῶν μου, ἐπιφυλάσσονήν νά καταγίνω ἀργότερον εἰς τήν συγγραφὴν τῶν ἔργων μου. Ἡ ἐγγῶριος ὁμως λογογραφία ή ἐπεκταθεῖσα σήμερον εἰς εὐρυτάτην κλίμακα, με ἐνεθάρρυνε πολὺ εἰς τὸ νά βγῶ ἀπὸ τήν ἐπιφύλαξιν πολὺ ἐνωρίτερον ἀπὸ ὅσον ὑπέθετα.

Νά μή περιμένετε ὁμως μεγάλα πράγματα ἀπὸ μίαν γυναῖκα. Θά γράφω, τίποτε παραμυθία καὶ ιστοριοῦλες, και κάποτε καμμίαν ἐρωτικὴν ἐπιστολήν εἰς ὅποιον μου ἀρέσει. Ἀ... ἕνα αἰσθηματικὸν και ἀνάλογον τῆς ήλικίας μου, τὸ θέλω !

Καὶ σὺ ὁδὸν τῆς ἐπιστολῆς νά ἀποφύγῃς, ἔγω δέν περνοῦμαι νά τὸ μολύνω ποτὲ οὔτε με τὸ σίγμα τῆς κοινῆς οἰκίας καὶ τῆς ἐπιστολῆς.

Φουφοῦ.

Ἡ Φουφοῦ.

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

MAZY THS

Έδω κι' εκεί στον ούρανό λάμπει κανέν' αστέρι
και τὸ φεγγάρι τὸ χρυσὸ γλυκὰ φεγγοβολᾷ.
Σφίγγω θερμὰ τῆς ἔμορφης μελαγχροινῆς τὸ χέρι
καὶ κείνη μὲ τὸ χέρι τῆς μὲ σφίγγει ντροπαλᾷ.

Καὶ στὴ φωνὴ τὸν 'κούρνιασε τ' ἀθῶο πιριστέρι,
ἐν' ἄστρο ἀπὸ τὸν οὐρανὸ στὴ γῆ κατακυλᾷ
μέσα στῶν δένδρων τὰ κλαδιὰ σιγὰ φυνᾷ τ' ἀγέρι
θαρρεῖς κι' αὐτὸ ἐρωτικὰ πῶς τῆς κρυφομιλᾷ.

Ἡ πρώτη μου συνέντευξις ἦταν αὐτὴ ἡ βραδεῖα.
Ἡ κόρη ἀπ' τὴ συγκίνησι, μὲ μάτια σφαιλιστὰ
ἀφῆκε στὴν ἀγκάλῃ μου νὰ πέσῃ τὸ κορμὶ τῆς.

Χείλη μὲ χείλη ἐσμίχανε, καρδιὰ μὲ τὴν καρδιὰ,
"Αχ! ποῖος τὴν εὐτυχία του στὰ χέρια του βαστᾷ,
ὅπως ἐγὼ τὴν ὦρα αὐτὴ ποῦ ἤμουνα μαζὺ τῆς!

M. A. G.

ΣΤΟΛΟΣ

Ποῖν ἐξοῦν τὰ καρᾶβια μας
—θὰ ἦναι τῶρα μῆνας—
ποῦ μὲς τὴν ἐρημία μας
ἦρθ' ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας
χαριτωβρῦτων κυριῶν
ὀργανωμένους στόλους
καὶ μὲ παντοῖα σώματα
στολιστῆς ὁ μῶλος.

Καρᾶβια ἐξαιρετικὰ
μὲ σὶκ καὶ τουαλέτες
καὶ τρεῖς καταδρομικὰ
γιὰ τοὺς χρεωφελέτες.

Μᾶς ἦρθε στόλος φιφυτυτῶ
πορείας ἀβροτάτης
καὶ νέος τύπος θωρηκτοῦ
γραμμῆς εὐθυμωτάτης.

Κι' ἐπέρασαν ἀξέχαστες
ἡμέρες εὐτυχίας
μὲ σουαρέδες, μ' ἐκδρομές,
καὶ πορτοναυμαχίας.

ΑΠΟΡΙΑ

Παρατηρῶ στὸ στόλο μας
ἐφέτο μ' ἀπορία,
πῶς νὰ ναυτάκια τὰ γνωστὰ
δὲν ἔχουν ἀλεγκρία
ὅπως τὴν εἶχαν ἄλλοτε
σὲ περασμένους χρόνους
π' ἀκούαμε στὸ ὑπαιθρον
ποικίλους βαρυτόνους,
κι' ἐβλέπαμε στὰ σουαρέ
μεγάλο νταραβέρι
π' οὔτε καὶ νᾶθελ' εἴμαστε
μὲ δαύτους συμπεθέροι.

Αὐτὴν τὴ σοβαρότητα
τὴν βλέπω καὶ στουπίρω!
Μήπως τοὺς συνείκησαν
κι' αὐτοὺς τὰ ἐν Ἠπειρῶ,
ἢ περβατοῦν ἀμίλητοι
μὲ τὸ κεφάλι κάτω
κι' ἐχάσανε τὸ μπρὶο τους
φοβούμενοι τὸ Γάτο;

Φλάκ - Φλούκ.

ΣΤΟ ΑΛΛΟ ΦΟΡΕΜΑ

Καὶ μὲ τᾶλλο πᾶχει
τοῦρανοῦ τὸ χρῶμα,
εἰς' ἀπ' ἀγγελιοῦ
παραπάνω ἀκόμα.

ΣΤΟ ΜΑΡΗ

Ἐὰν ἐσὺ δὲν συμπονεῖς
γὰ μὲ τὸ συνεργάτη
καὶ δὲν σοὺ καίγεται καρφὶ
καὶ νὰ μὲ φᾶν' κι' οἱ γάτοι,
ἐμένανε μ' ἐτσάνισε
μεγάλῃ τρεματοῦρα
πῶπῆς μέσα στὴν Τουρκιὰ
σὲ τέτοι' ἀνακατοῦρα
ποῦ Τοῦρκοι νέοι καὶ παλῶι
εὐρίσκοντ' ὄνου κάτω
καὶ ἄρον ἄρον κρᾶζουνε
κατὰ τοῦ Κομητᾶτου,
ποῦ ὅπως καθημερινῶς
διαβάζουμε στὸ φύλλο,
τώρα ἐγύρισ' ὁ λαγὼς
καὶ κυνηγᾷ τὸ σκύλο.
Καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα
κι' ὅπως τὸ πρᾶγμα δείχνει,
καὶ ὁ Σερικὲτ ἀκολουθεῖ
τ' Ἀβδουλ Χαμιτ τὰ ἔχνη.

Τοσοῦτον δὲ μ' ἐπτόησε
τῶν Ἀλβανῶν ἡ νότα
πῶλεγα ἴσα ποῦ νάρθηξ
μήπως καὶ συμπαρασυρθεῖς
ἀπὸ τὰ γεγονότα
ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ σεπτοῦ
ἀγίου Γερασίου
καὶ ἡ ἰσχὺς καὶ δύναμις
τοῦ θείου παρασήμου
ποῦ κρέμεται, μωρὲ Μαρῆ,
ἀπὸ τὸν τράχηλό σου,
σ' ἔφερε ὥσον κι' ἀβλαβῆ
καὶ πάλι στ' ἄσυλό σου.

Μόλις ἀφίχθης ἔτρεξα
νὰ μάθω τί καινόριο,
μὰ γὰρ τὴν τύχη τὴν κακὴ
σὲ εὔρηκα μὲ γαστρικὴ
καὶ βλάχικο θερμόριο!
Ἀναθεμὰ τὴ γὰρ Βλαχὰ
πῶχει κοτόπουλα παχειὰ !!

Χωριάνης

ΕΙΣ ΜΙΚΡΟΜΕΓΑΛΗΝ

Σὰ νᾶσουνε ἀμυγδαλὰ
τρελλὴ μου μαυρομάτα,
ἐλουλουδίσαν πρόμα
τὰ παιδικὰ σου νηῖα
κι' ἡ μάνα σου σ' ἐκόρδασε
μὲ μακρὸν φορετάνι
γὰ γὰρ σὺν βάλῃ χορηγορὰ
τ' ἀγκαθερὸ στεφανί.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

- Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς διακοπῆς τοῦ φύλου, ἐτελέσθησαν οἱ ἑξῆς γάμοι :
- Τοῦ κ. Παναγῆ Ἀθανασοῦλη ἐμπορευομένου ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ τῆς δεσποινίδος Πολυμνίας Γρηγορίου Μακρῆ.
- Τοῦ κ. Νικολάου Δελλαπόρτα ὀφθαλμιάτρου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀγγελικῆς Νικ. Χαριτάτου.
- Τοῦ κ. Σπυρίδωνος Η. Μουσούρη πλοιάρχου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ὑακίνθης Μπαρμπάτη ἀδελφῆς τοῦ φίλου εἰρηνοδίου κ. Γεωργίου Μπαρμπάτη, ἐκ Λακκώθρας.
- Τοῦ κ. Γερασιμου Νικ. Φραγκοπούλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ὀλγας Σ. Χρηστάκη Βλάχου.
- Εὐχόμεθα εἰς ἄντας τοὺς νεονύμφους εὐτυχίαν ἀδιάλειπτον.
- Πρὸ δέκα ἡμερῶν ἀπεβίωσεν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐτάφη μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τὴν βαθεῖαν συγκίνησιν ὁλοκλήρου τῆς πόλεως ὁ Ἄγγελος Τυπάλδος Ἰακωβάτος, ἐπίλεκτον μέλος τῆς ἐκεῖ κοινωνίας, διατελέσας ἐπὶ δύο τετραετίαις δήμαρχος Αἰγυπτίου καὶ ἐξυτηρήσας ἀόκως καὶ εὐκρινῶς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου του.
- Συλλυπούμεθα τὴν οἰκογένειαν καὶ λοιποὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάτος.
- Γενομένων τῶν νέων ἐκλογῶν τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου ἐξελέγη καὶ πάλιν πρόεδρος ὁ κ. Εὐάγ. Ραζῆς Γαλιταστός.
- Δι' ἰδιωτικῶς ὁμοῦ λόγους, παρητήθη καὶ ὑπέδειξεν ὡς ἀντικαταστάτην του τὸν ἱατρὸν κ. Ἀντώνιον Δαλλαπόρτα ὅστις καὶ ἐξελέγη.
- Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ πρόοδος τοῦ Σωματείου θὰ ἦναι καταφανεστέρα ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Δαλλαπόρτα, ὅστις καθ' ὃ ἱατρὸς θὰ ποιεῖται πάντοτε ἀκριβεῖς διαγνώσεις τῶν πραγματικῶν προλαβάνων πᾶσαν ἐνδεχομένην περιποίησιν.
- Εὐχαρίστως ἠκούσαμεν τὴν προαγωγὴν τοῦ ἀνεκτιμήτου νέου καὶ ἀγαπητοῦ ἡμῶν συμπολίτου κ. Παναγῆ Ζ. Μενάγια, εἰς διευθυντὴν τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἀθηναϊκῆς Τραπεζῆς ἐν Μπέν - Σουὲφ τῆς Αἰγύπτου. Τοῦ εὐχόμεθα ὁλοφύως καὶ εἰς ἀνώτερα.
- Ἀφίκετο εἰς Αἰγύπτον ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Γεράσιμος Σ. Ἀλβιζιάτος, ὑπάλληλος τῶν ἐν Ἰνδίας καταστημάτων Ράλλη.
- Ἐπανήλθεν ἐξ Εὐρώπης ἡ κ. Ἄννα Βέγια Γερμενῆ.
- Ἐπίσης ἀφίκετο ἡ κ. Ἰωάννα Α. Κοσμετάτου.
- Κατέπευσε προχθὲς ἡ νηολογηθὲν ἐνταῦθα τὸ νέον φορτηγὸν ἀμιόλιον «Καλυψὼ» τοῦ ἐφοπλιστοῦ κ. Ρόζου Βεργιωτῆ.
- Συγχαυρόμεθα τὸν ἀγαπητὸν φίλον κ. Κοσμᾶν Δ. Ααγγούσην, ἀναλαβόντα τὴν πλοιορχίαν τοῦ ἀμιόλιου «Χριστόφορος Βαλλιάνος».
- Μετὰ δίμηνον ἐν Εὐρώπῃ διαμονήν, ἐπανήλθε τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ὁ δὴ μαρξος κ. Σ. Κοσμετάτος μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του.
- Διατρίψας οἰκογενειακῶς ἐνταῦθα ὁ ἐρίτιμος συμπολίτης κ. Γεώργιος Φ. Σβορώνος δινηγόρος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἀνεχώρησεν προχθὲς δι' ἐκεῖ.
- Πρὸ μηνὸς διαμένει ἐν Πεσσάδαις μετὰ τῆς οἰκογενείας του ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγκατεστημένος ἀγαπητὸς φίλος κ. Σπυρίδων Φραγκιστάτος.
- Ὁ κοσμάκης εἶναι κατενθουσιασμένος μετὰ τὸν στόλον καὶ ἰδίως μετὰ τὸν «Ἀβέρωφ».
- Κάποιος ἀνέβηκε καὶ τοῦ ἐφίλησε τὰ γράμματα.
- Καθημερινῶς πολλοὶ οἰκογένειαι ἐπισκέπτονται τὰ πλοῖα.
- Καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ μὲ μεγάλῃν εὐγένειαν τὰς ὑποδέχονται καὶ πολλὴν προθυμίαν τοὺς ἐξηγοῦν τὸν προορισμὸν τῶν διαφόρων μηχανημάτων.
- Χθὲς τὴν 8. μ. μ. ὁ ναύαρχος κ. Τῶφνελ παρέθεσε δείπνον εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως, ἐπὶ τῆς «Φρακτηρίας».
- Αὔριον Κυριακὴν τελεσθήσονται οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀνδρέου Κοσμετάτου μετὰ τῆς δεσποινίδος Παρασκευῆς Μπέσσα. Εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ.
- Ἀπεβίωσε καὶ κηδεύθη χθὲς ὁ ἀγαθὸς γέρον Ἄγγελος Σάλλος, πλοιοχὸς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμνηρόρου κ. Δημ. Σάλλου ὃν ἐγκαρδίως συλλυπούμεθα.
- Ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κυμαίνεται μετὰ 140 καὶ 145 μὲ τὴν ἑκάστην ὀκάτην.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ—ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἄριστ. Λιναράτος, Εὐριδίκη Κοκκίνη (Ἀγ. Θέκλη)-Ιωαν. Δεβιδιώτης Ἀνδρέα Σφαῖλου (Ἀηζούριον)-Διον. Καβαλίας Μαριάνθη Βελιταράτου (Κοθρέας)-Γεράτ. Τηλιμιδὸς Σταματοῦλα Τηλιμιδοῦ (Βα)ε-ριάνο)-Παν. Πιεράτος (Τραυλιὰτα) Σιαματοῦλα Καμπίτη (Ἀργαστόλιον)-Γερ. Κανελλῆς (Μεσολόγγι) Μαγδαλινὴ Φαραντούρη (Ἀιγιάλιος)-Σπυρ. Σπυρίτος, Μαριάνθη Κουπεθέρα (Κομποθεκράτα)-Σπυρ. Φαραντούρης (Πάτρ.ας) Εὐαγγελία Ποταμιάνου (Ἄνω μεριά)-Σπ. Καραντίνος (Καραντινάτα) Αἰκατερίνη Μαρκαντωνάτου (Δοριζάτα)-Σπυρ. Δελαπόρτας Αἰκατερίνη Κουγιαννοῦ (Μακρωτίτικα) Κοσμῆς Γαλάτης Χρυσὴ Μοργοπούλου (Χαυριάτα)-Γεωργ. Τηλιμιδὸς Κωνσταντῖνα Ἀμπατιέλου (Χιονάτα)-Μιχ. Μπεκατόρης Σοφία Μανέντη (Σολωμάτα)-Νικ. Βώσος (Κυλλήνη) Ἀλεξάνδρα Βαλλιάνου (Μαυράτα)-Γερ. Κοσματῆς Αἰκατερίνη Θεοφιλάτου (Φαρακλάτα)-Γερασ. Τσιγάντες Γανσάδα Βουτινῶ (Σαράτα)-Ἀντ. Ριγᾶτος Χαρικλεία Γαλιταστό (Ἀγ. Γαλιέτο)-Νικολ. Μγαλιτσιάνος (Λακκώρα) Ἄννα Κασιμάτη (Ἀργαστόλιον)-Στ. Χυρὸς Καβαλιεράτος Μαριάννα Βαλδσερα (Ἀργαστόλιον)-Κωντ. Ματτιέλου (Χιονάτα)-Μιχ. Παναγιώτου (Θηναῖα)-Ιωαν. Ἀντωνάτος Ἐλένη Πυλακίνο (Ἀηζούριον)-Διον. Ἀδιδάμης, Στάκος Μετοξᾶ (Ἀργαστόλιον)-Χαραλ. Γερμενῆς, Μελοπομένη Γερμενῆ (Γερμενάτα)-Γερ. Πασιγῆς, Ἐλένη Κεραλά (Ἀηζούριον)-Εὐάγ. Καπάτος Ἀλεξάνδρα Παγουλάτου (Ἀργαστόλιον)-Ἀνδρ. Ἀργυρὸς Κωνσταντῖνα Μαράτου (Κοθρέας)-Νικ. Σώκαρος Οὐρανία Σταθάτου (Μαρετάτα)-Πολυζ. Ἀποστολάτος Αἰκατερίνη Ἀλεξάντου (Καταποδάτα) Σπ. Παυλάτος Αἰκατερίνη Φαραντάτου (Ρίζα)-Ιωαν. Τζουγανάτος Εὐαθία Παπαδημητρίου (Βαρό)-Ἀλεξ. Γερασιμάτος Χρυσάνθη Ααγγούση (Δελινάτα)-Γεράτ. Ποταμιάνος (Ἀργαστόλιον) Πολύμνια Γεωργιπούλου (Μουσατά)-Γρηγ. Γαλιταστός, Ἀγγελικὴ Βαλλιανάτου (Βαλσαμάτα)-Σπυρ. Φωτῆς Ἀγγελικὴ Μπαλταβιά (Δελινάτα)-Χαρ. Δακκόπουλος Ἐλένη Λογαρά (Ἀηζούριον)-Ιωαν. Γαπακινάτος Εὐφροσύνη Καπάτου (Ἀργαστόλιον)-Ν. κ. Γαλιταστός, Βασιλικὴ Γαλιτατάτου (Ἀγ. Γαλιέτο)-Γρηγ. Καταρέλος Πέπη Κονταρινῆ (Ἀηζούριον)-Γερ. Μπεδεμπές Ἐλένη Πρεβεδοῦρη (Ἀγ. Εὐφροσύνη)-Ιωαν. Βασιλάτος Φερωνίκη Δρακάτου (Φάρα) Κωνστ. Ἀρσένης Πηνελόπη Φραγκιστάτου (Περατάτα)-Βασ. Βικάτος Χριστὴν Καπάτου (Δελινάτα)-Διον. Αικιαρόπουλος (Καλλιγιάτα) Ὀλγα Ἀορεντζάτου (Ἀργαστόλιον)-Γερ. Αἰβεράτος Ἀφροδίτη Γενατῆ (Ἀηζούριον)-Ἀγ. Παναλάτος Εὐτυχία Τζωρτζάτου (Δελινάτα)-Εὐάγ. Τζουγανάτος Σοφία Βαλλιανάτου (Βαλσαμάτα)-Εὐάγ. Κόκκινος (Ἀγ. Θέκλη) Νικολέτα Διδόρη (Ἀβρατάτα)-Δημ. Παγουλάτος Ἐλένη Μουσούρη (Μηναῖς)-Γερ. Ἀντωνάτος Βενετούλα Καλαράτη (Διληνάτα)-Παν. Νικολεάτος Αἰκατερίνη Ἀντιστάτου (Βασιλοπούλατα)-Χαρ. Φιλιππάτος Μιχαῖλα Κωνσταντάτου (Πουγί)-Ιωαν. Ζαπίνης Ἀδ. ν. Ἀννίου (Σκάλα) Νικ. Τέμπος (Ἀθῆνα) Εὐτυχία Βανδώρου (Ἀργαστόλιον)-Ἀριστ. Βαγγελιάτος Ἐλισάβετ Βαγγελιάτου (Κουσουκλάτα) Διον. Βεντούρας (Ἀργαστόλιον) Σοφία Σφαῖλου (Δουράτα)-Χρ. Θ. Ὀδωράτος Ἀργαστόλιον Ριγῖνα Ζησιμάτου (Κοντογούατα) Κωνστ. Ἀλεξανδράτος Ἄννα Μενζίνη Τρωγιανάτα-Θεοδ. Παυλάτος, Φωτεινὴ Πικυλάτου (Δελινάτα)-Πέτρος Μπονάς, Τασία Κοριτιάνου (Πορόνι)-Βασιλ. Μολφέτας (Μακρωτίτικα), Μιρία Φλαμιάτου (Ἀιγιάλιος) Παν. Μαυραβγία, Εὐφροσύνη Βελιταράτου (Ἄστος) Ἀλεξ. Ἀλεξανδράτος Ἀναστασία Ευδοκία (Ἀηζούριον) Διον. Γιαννίτος Εὐριδίκη Παγουλάτου (Βαλσαμάτα)-Πα. Μουδῆλος Σπυριδούλα Μοργοπούλου (Χαυριάτα)-Εὐάγ. Ἰγγλέσης (Πεσάδα) Ἐρηνία Βούλτελη (Σπασιὰ)-Γερ. Βαλλιανάτος Θεώνη Κανάκη (Ἀργαστόλιον).

ΕΥΧΗ

« Τῷ ἀγαπητῷ μοι φίλῳ
Ἀλεξάνδρῳ Διβιεράτῳ »

Ἄνθη μετ' εὐδῶν, καὶ ἐπιστολαὶ συγχαρητήριοι θὰ σοὶ σταλῶσιν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς ἡμῶν ἐορτῆς, αἱ δὲ εὐχαὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων σου θέλουσι πλημμυρίσει τὰ ὦτά σου. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅμως ὅτι καὶ ἡ ἰδικὴ σου εὐχὴ θέλει εὖρεθαι ὅτι εἰς τινὰ ἐν τῇ ἐορτῇ σου εὐχόμεν ἔν πρώτοις ἐννοεῖται καὶ ἡ ἐξ ἡμετέρων σου διέδοξαι οὐ μόνον τὴν ἡμέραν ταύτην, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡμέραις σου τῆς ζωῆς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΝΑ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Π.Σ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ZIZANIOY